

PROMOTING TRADITIONAL CULTURE VALUES IN TOURISM DEVELOPMENT IN VINH PHUC PROVINCE TODAY

Le Thi Thuy Chinh

Vinh Phuc Provincial School of Politics

Email: thuychinh11183@gmail.com

Received: 25/4/2021; Reviewed: 09/5/2022; Revised: 17/5/2022; Accepted: 30/5/2022; Released: 21/6/2022

DOI: <https://doi.org/10.54163/0866-773X/674>

Vinh Phuc is a province with a long historical and cultural tradition. Over the years, the province has paid attention to exploiting and promoting the rich and diverse cultural heritage treasures to develop tourism, in order to contribute to the preservation of traditional culture and socio-economic development in the area. The article focuses on clarifying values of traditional culture, assessing in general the results and limitations of promoting values of traditional culture in tourism development; then proposing solutions to promote values of traditional culture in tourism development in the province today.

Keywords: Cultural values; Traditional culture; Cultural heritage; Tourism; Vinh Phuc Province.

1. Đặt vấn đề

Vinh Phúc là cầu nối giữa các tỉnh miền núi Tây Bắc với thủ đô Hà Nội và các tỉnh Đồng bằng Bắc Bộ, cũng là vùng đất nằm ở “đỉnh tam giác” Châu thổ sông Hồng. Đây là mảnh đất lâu đời, giàu truyền thống lịch sử, văn hóa. Trải qua bao thăng trầm lịch sử, các dân tộc sinh sống trên địa bàn đã đoàn kết, gắn bó, vun đắp, lưu truyền và lan tỏa những nét văn hóa độc đáo, đặc sắc, với nhiều loại hình, nhiều sắc màu khác nhau. Nhiều giá trị văn hóa truyền thống là tài nguyên vô giá để phát triển du lịch văn hóa lịch sử, vừa tạo động lực phát triển kinh tế - xã hội, vừa gìn giữ, phát huy bản sắc văn hóa.

2. Tổng quan nghiên cứu

Gắn kết giữa bảo tồn và phát triển du lịch nhằm khai thác và bảo tồn di sản văn hóa đã được nhiều công trình khoa học quan tâm nghiên cứu, trong đó phải kể đến một số công trình nghiên cứu tiêu biểu như: Lê Hồng Hạnh (2006), *Di sản văn hóa truyền thống với vấn đề phát triển du lịch (trên cơ sở khảo sát địa bàn tỉnh Hưng Yên)*; Dương Văn Sáu (2009), *Du lịch lễ hội và lễ hội du lịch ở Việt Nam*; Trịnh Ngọc Chung (2009), *Quản lý di sản văn hóa gắn với phát triển du lịch*; Đào Duy Tuấn (2012), *Khai thác các giá trị văn hóa truyền thống phục vụ phát triển du lịch (Nghiên cứu trường hợp làng Móng Phụ, xã Đường Lâm, thị xã Sơn Tây, tỉnh Hà Tây)*; Nguyễn Phạm Hùng (2013), *Nghiên cứu phát triển du lịch văn hóa vùng đồng bằng sông Hồng - Những vấn đề lý luận*; Nguyễn Thị Thống Nhất (2014), *Khai thác hợp lý các di sản văn hóa thế giới nhằm phát triển du lịch miền Trung Việt Nam*; Hoàng Thị Hoa (2015), *Bảo tồn di sản văn hóa khu*

vực Tây Yên Tử gắn với phát triển du lịch; Nguyễn Thị Thu Hà (2016), *Quản lý du lịch văn hóa và phát triển du lịch ở đô thị cổ Hội An, tỉnh Quảng Nam*; Phạm Lan Oanh & Phạm Nam Thanh (2017), *Bảo tồn, phát huy di sản văn hóa ở tỉnh Vĩnh Phúc trong bối cảnh hiện nay*; Ngô Quang Duy (2020), *Phát huy giá trị di sản văn hóa trong phát triển du lịch ở Quảng Ninh...* Với nhiều góc độ tiếp cận khác nhau, các công trình đã đề cập đến các giá trị văn hóa truyền thống của Việt Nam hoặc các cộng đồng, các địa phương cũng như việc bảo tồn và phát huy giá trị văn hóa trong phát triển du lịch. Tuy nhiên, chưa có công trình nào nghiên cứu sâu về việc phát huy giá trị văn hóa truyền thống trong phát triển du lịch ở tỉnh Vĩnh Phúc hiện nay. Vì vậy, qua bài viết này, tác giả làm rõ các giá trị văn hóa truyền thống, đồng thời phân tích, đánh giá những kết quả và hạn chế, tồn tại của việc phát huy giá trị văn hóa truyền thống trong phát triển du lịch; thông qua đó nhằm đưa ra một số giải pháp phát huy giá trị văn hóa truyền thống trong phát triển du lịch trên địa bàn tỉnh trong bối cảnh hiện nay.

3. Phương pháp nghiên cứu

Bài viết chủ yếu sử dụng phương pháp tổng hợp, phân tích tài liệu thứ cấp, tập trung vào các công trình nghiên cứu khoa học có liên quan và một số báo cáo của địa phương về vấn đề này. Trên cơ sở tổng hợp, phân tích tài liệu, bài viết tập trung làm rõ một số giá trị văn hóa truyền thống, thực trạng phát huy giá trị văn hóa trong phát triển du lịch; từ đó đề xuất làm rõ một số giải pháp chủ yếu để tăng cường phát huy giá trị văn hóa trong phát triển du lịch ở tỉnh Vĩnh Phúc hiện nay.

4. Kết quả nghiên cứu

4.1. Các giá trị văn hóa truyền thống trong phát triển du lịch ở tỉnh Vĩnh Phúc

Vĩnh Phúc là một vùng đất cổ với di chỉ Đồng Đậu và văn hóa Phùng Nguyên, đây được coi là “cái nôi” của người Việt cổ mở đầu của nền văn minh nông nghiệp lúa nước. Đến nay, tỉnh vẫn còn lưu giữ được nhiều di tích, di chỉ khảo cổ, hiện vật, lễ hội, nghề thủ công truyền thống, nghệ thuật diễn xướng dân gian, trò chơi dân gian... phong phú và độc đáo. Nhiều di tích có giá trị cao phục vụ phát triển du lịch như tháp Bình Sơn (xã Tam Sơn, huyện Lập Thạch) là một trong những công trình kiến trúc đặc biệt được xây từ đời nhà Lý. Đặc biệt, có nhiều khu di tích gắn với các danh thắng có sức thu hút với du khách rất lớn như đền thờ Quốc Mẫu Tây Thiên. Đây không chỉ là di tích có giá trị lịch sử, gắn với truyền thuyết về một danh tướng của vua Hùng, mà còn là một vùng thắng cảnh với núi rừng, thác nước và suối đá ẩn hiện thơ mộng. Ngoài ra, di tích núi Sáng với hang Đẻ Thám, thác Bay, hồ Vân Trục... đã tạo nên một quần thể di tích thắng cảnh rất hấp dẫn. Đây là một nguồn tài nguyên du lịch quan trọng, giữ vai trò chính trong việc thu hút khách du lịch, đặc biệt khách du lịch quốc tế.

Hiện nay, tỉnh có hơn 1.000 làng cổ lưu giữ nhiều di tích lịch sử - văn hóa, truyền thuyết, ca dao, tục ngữ, hò vè, trò diễn, điêu khắc - mỹ thuật, âm thực dân gian và văn hóa các dân tộc thiểu số như người Dao, Cao Lan, Sán Dìu... Vùng đất có nhiều làng nghề nổi tiếng xứ Đoài xưa như mộc Bích Chu - Thanh Lãng, rèn Lý Nhân, gốm Hương Canh - Định Trung - Hiến Lễ, rắn Vĩnh Sơn, làng công thương kẻ Giang, kẻ Gốm... Các làng nghề vẫn bảo tồn được các nguồn tài nguyên du lịch nhân văn phong phú, những người lao động làng nghề mang trong mình truyền thống văn hóa, hiếu khách, cần cù, sáng tạo, với những bàn tay khéo léo mang đậm nét dân gian, tạo nên những sản phẩm nổi tiếng, riêng có, hấp dẫn du khách như: tranh gốm Hương Canh, mây tre đan, đục đá, rắn Vĩnh Sơn... Các di tích làng nghề như đình, chùa, nhà thờ họ, khu tưởng niệm... còn lưu giữ bảo tồn nhiều kiến trúc cổ, đồ cổ có giá trị về văn hóa lịch sử, đồng thời cũng gắn liền rất nhiều lễ hội liên quan đến hoạt động sản xuất của làng nghề.

Bên cạnh đó, tỉnh còn lưu giữ được hàng trăm lễ hội dân gian gắn liền với lịch sử đấu tranh và dựng xây quê hương, đất nước. Tiêu biểu như lễ hội tín ngưỡng Mẫu Lâm (thuộc thành phố Vĩnh Yên) với trò múa Mo nổi tiếng hoặc hội làng Sơn Đông, hội làng Thổ Tang... là những lễ hội trình diễn nghề mang tính tín ngưỡng dân gian độc đáo. Ngoài ra, còn có nhiều lễ hội lịch sử, văn hóa như lễ hội Tây Thiên, lễ hội Tam Đảo, lễ hội đền Bách Trữ; lễ hội chọi trâu Hải Lựu; lễ hội kéo song Hương Canh, lễ

hội leo cầu bắt trạch Tứ Trung, lễ hội cướp phết Bàn Giản... diễn ra vào tháng giêng, tháng hai, tạo nên mùa lễ hội truyền thống, có thể khai thác phục vụ mục đích du lịch.

Đồng thời, nơi đây là miền đất văn hiến, là xứ sở của những làn điệu dân ca đặc sắc như hát trống quân, hát ví giao duyên, hát Sọng Cô, hát Sinh Ca... Các trò chơi dân gian cũng rất độc đáo, hấp dẫn du khách vào những dịp xuân về như trò tung còn của dân tộc Cao Lan ở Lập Thạch, trò chơi đu, nhất là đu bay ở Tứ Trung, Tứ Trung - Vĩnh Tường, chọi trâu ở Lập Thạch, leo cầu ụm ở Vĩnh Tường, bắt trạch ở cầu Đình Thổ Tang - hát ghẹo Vĩnh Tường, Bật vịt trong ao ở Thượng Trưng, đánh đáo ở Bá Văn - Yên Lạc, trò tà cây, tục thả cầu cướp phết, bơi chải... Cùng với đó là văn hóa ẩm thực rất độc đáo, nhiều đặc sản hiếm có như: Vó càn, cá Anh vũ, xôi trứng kiến, đất đồng cốc nướng chín... và nhiều món ăn đặc trưng của các dân tộc Sán Dìu, Cao Lan và các món ăn dân dã hấp dẫn như vó càn, cá thính, nem chua, bánh hòn Hội Hợp... Đây là các nét đặc trưng hấp dẫn có giá trị cao phục vụ cho phát triển du lịch Vĩnh Phúc. Như vậy, tỉnh Vĩnh Phúc có tài nguyên du lịch khá phong phú và có giá trị phục vụ du lịch cao. Nếu đầu tư xây dựng và tổ chức quản lý khai thác tốt, nguồn tài nguyên trên có thể đáp ứng cho du khách tham quan phong phú, hấp dẫn.

4.2. Thực trạng phát huy giá trị văn hóa truyền thống trong phát triển du lịch ở tỉnh Vĩnh phúc hiện nay

Trong những năm qua, Tỉnh ủy, Hội đồng nhân dân, Ủy ban nhân dân tỉnh Vĩnh Phúc đã ban hành nhiều văn bản lãnh đạo, chỉ đạo, cụ thể hóa triển khai thực hiện các nghị quyết, chỉ thị, đề án, kế hoạch của Trung ương về phát triển văn hóa, khai thác, phát huy các giá trị văn hóa truyền thống trong phát triển du lịch. Đặc biệt, tỉnh đã tổ chức thực hiện nghiêm túc, có hiệu quả Nghị quyết số 08-NQ/TW ngày 16/1/2017 của Bộ Chính trị về phát triển du lịch trở thành ngành kinh tế mũi nhọn; Nghị quyết số 01-NQ/TU ngày 04/11/2011, của Tỉnh ủy về phát triển dịch vụ, du lịch giai đoạn 2011-2020, xác định du lịch là một trong những ngành kinh tế trọng yếu, góp phần tạo nhiều cơ hội việc làm và doanh thu cho địa phương. Các cấp, các ngành đã thường xuyên làm tốt công tác tuyên truyền, giáo dục, tạo chuyển biến rõ rệt về nhận thức trong cán bộ và nhân dân đối với việc gìn giữ và phát huy giá trị văn hóa truyền thống, khai thác tài nguyên văn hóa trong phát triển du lịch. Tỉnh đã bố trí kinh phí cùng với kêu gọi xã hội hóa để triển khai thực hiện các dự án đầu tư tu bổ, tôn tạo các di sản văn hóa vật thể và phi vật thể, nâng cấp, xây dựng cơ sở hạ tầng du lịch, tạo không gian văn hóa đặc trưng và nâng cao chất lượng các dịch vụ để thu hút đông

đạo khách du lịch. Các sản phẩm du lịch dựa trên nền tảng các giá trị văn hóa truyền thống với những tiềm năng phong phú đã được khai thác để phát triển du lịch văn hóa, lịch sử, thắng cảnh, làng quê, làng nghề, phát triển du lịch nghỉ dưỡng cuối tuần và du lịch sinh thái rừng...

Hàng năm, tỉnh có hàng trăm lễ hội được tổ chức, nhiều lễ hội lớn có ý nghĩa lớn về mặt lịch sử văn hóa được bảo tồn, phục hồi và phát triển, như Lễ hội Tây Thiên, Hội chọi trâu Hải Lựu, Hội kéo song Hương Canh, Hội bơi chải Tứ Yên, Lễ hội cày Đán Trì, Lễ rước cây bông Đồng Thịnh, Hát trống quân Đức Bác, Hát xoan Kim Xá, Sinh ca dân tộc Cao Lan, Soọng cô dân tộc Sán Diu... Các lễ hội có sức thu hút rất lớn đối với nhân dân và khách du lịch các nơi, nhất là khách du lịch quốc tế. Chú trọng khai dậy và phát huy tiềm năng của các chủ thể văn hóa, vinh danh Nghệ nhân nhân dân, Nghệ nhân ưu tú thuộc các loại hình trình diễn dân gian, tập quán xã hội và tín ngưỡng; có cơ chế hỗ trợ cho các nghệ nhân đã được phong tặng Nghệ nhân nhân dân, Nghệ nhân ưu tú, đồng thời chú trọng bồi dưỡng, phát triển các hạt nhân văn hóa, tạo những nhân tố nòng cốt trong việc bảo tồn và lưu giữ văn hóa truyền thống. Hoạt động xúc tiến du lịch đã có nhiều chuyển biến tiến bộ, đa dạng hóa các hình thức, phương pháp, phương tiện để quảng bá hình ảnh đất và người Vĩnh Phúc, tạo ra sức hấp dẫn mới cho du khách.

Tuy nhiên, việc phát huy các di sản văn hóa phục vụ phát triển du lịch ở tỉnh Vĩnh Phúc mới đạt được một số kết quả bước đầu, bên cạnh đó vẫn còn nhiều hạn chế cần khắc phục. Nhận thức của một bộ phận không nhỏ cộng đồng dân cư còn hạn chế. Cơ sở hạ tầng phục vụ khai thác di sản văn hóa cho phát triển du lịch chưa đáp ứng được nhu cầu; các khu, điểm du lịch phát triển chậm, thiếu những khu du lịch cao cấp. Công tác quảng bá di sản văn hóa, xúc tiến du lịch hiệu quả còn thấp; nội dung chưa phong phú, thiếu tính chuyên nghiệp; nguồn lực đầu tư cho xúc tiến quảng bá di sản văn hóa còn hạn hẹp, chưa có đầu tư đúng mức trong công tác khảo sát, nghiên cứu các di sản văn hóa, thị trường du lịch và giải pháp xúc tiến dài hạn. Doanh nghiệp du lịch chủ yếu là các doanh nghiệp nhỏ và vừa; vốn, nhân lực và kinh nghiệm quản lý còn hạn chế. Nhân lực lao động, đặc biệt đội ngũ hướng dẫn viên, thuyết minh viên, nhân viên kỹ thuật còn thiếu ổn định về số lượng, chất lượng chưa đáp ứng được nhu cầu. Chất lượng khai thác di sản văn hóa cho du lịch còn rất hạn chế, hiệu quả thấp. Một số các sản phẩm của các làng nghề có chất lượng chưa cao và chưa đồng đều, trình độ thẩm mỹ và tính thương mại của sản phẩm còn nhiều hạn chế nên sức cạnh tranh trên thị trường còn kém. Vì thế cho đến nay, hầu hết các sản

phẩm của các làng nghề ở tỉnh Vĩnh Phúc chỉ được tiêu thụ trong nước, thậm chí là chỉ ở nội tỉnh, số sản phẩm được tiêu thụ trên thị trường quốc tế còn rất khiêm tốn.

5. Thảo luận

Để khai thác, phát huy giá trị văn hóa truyền thống trong phát triển du lịch ở tỉnh Vĩnh Phúc cần tập trung các giải pháp sau:

Thứ nhất, đổi mới nội dung, đa dạng hóa tuyên truyền, giáo dục nâng cao nhận thức của cán bộ, nhân dân địa phương về văn hóa truyền thống và bảo tồn, phát huy giá trị văn hóa truyền thống trong phát triển du lịch. Đổi mới nhận thức một cách căn bản vai trò của khai thác di sản văn hóa cho phát triển du lịch; tổ chức có hiệu quả các hoạt động tuyên truyền để hình thành văn hóa du lịch, kỹ năng du lịch cho tổ chức, doanh nghiệp và cộng đồng; thường xuyên tuyên truyền, nâng cao nhận thức và sự phối hợp của các tổ chức, cá nhân về bảo vệ môi trường du lịch, bảo tồn di sản văn hóa, bảo vệ cảnh quan và phát huy hiệu quả du lịch; phối hợp chặt chẽ giữa phát triển du lịch với nhiệm vụ đảm bảo an ninh, trật tự tại địa phương. Nâng cao chất lượng chương trình giáo dục văn hóa truyền thống trong các trường học, trung tâm, nhà văn hóa; nhân rộng các mô hình thành công đưa di sản văn hóa truyền thống vào sân khấu học đường, sân khấu tuổi thơ... Nghiên cứu biên soạn chương trình giảng dạy một số loại hình dân ca, dân vũ, chữ cổ, phương pháp chế tác, sử dụng nhạc cụ và kỹ thuật nghề thủ công truyền thống để áp dụng vào nhà trường, các trung tâm văn hóa, câu lạc bộ. Tổ chức lớp dạy về kiến thức, kỹ năng thực hành di sản văn hóa phục vụ công chúng cho cán bộ bảo tàng và trung tâm văn hóa các cấp.

Thứ hai, hoàn thiện và tổ chức thực hiện có hiệu quả chính sách gắn kết bảo tồn văn hóa với phát triển du lịch. Tiếp tục đổi mới cơ chế, chính sách phát triển văn hóa theo hướng gắn kết phát triển văn hóa với phát triển kinh tế - xã hội và xây dựng nông thôn mới, gắn hoạt động nghề truyền thống với phát triển du lịch bền vững. Đầu tư bảo tồn và khai thác có hiệu quả các giá trị văn hóa truyền thống tiêu biểu; xây dựng mô hình bảo tồn di sản văn hóa phục vụ phát triển du lịch tại các khu, tuyến du lịch trọng điểm. Duy trì tổ chức hàng năm các lễ hội lớn; triển khai thực hiện đề án bảo tồn, phát huy văn hóa các dân tộc thiểu số, hỗ trợ phát triển nghề truyền thống, loại hình dân ca, dân vũ gắn với hoạt động du lịch đặc trưng. Nghiên cứu, thử nghiệm mô hình bảo tồn lễ hội, nghệ thuật, nghề thủ công truyền thống phù hợp với địa phương gắn với các hoạt động du lịch; đầu tư khôi phục, tái hiện những lễ hội, các loại hình nghệ thuật truyền thống, âm nhạc dân gian, múa dân gian, hoa văn trang phục, sinh hoạt nghi lễ,

nghề thủ công truyền thống, cách chế biến món ăn truyền thống, y dược dân gian, trò chơi dân gian... Tôn vinh các giá trị văn hóa tốt đẹp, khích lệ sáng tạo giá trị văn hóa mới, tiến bộ, bỏ những hủ tục lạc hậu; chú trọng lồng ghép, cải biến những giá trị văn hóa truyền thống trong các sinh hoạt cộng đồng.

Thứ ba, gắn kết giữa phát triển các sản phẩm du lịch văn hóa, lịch sử với các sản phẩm du lịch khác, tăng cường quảng bá, xây dựng thương hiệu du lịch. Tận dụng những tiềm năng du lịch của tỉnh để khai thác đa dạng các sản phẩm du lịch; ưu tiên phát triển du lịch cộng đồng, nông thôn gắn với khai thác tốt các sản phẩm du lịch văn hóa, lịch sử, tâm linh. Đẩy mạnh quảng bá thương hiệu di sản thông qua các chương trình sự kiện văn hóa, du lịch lớn của tỉnh và vùng. Đầu tư sản xuất các chương trình truyền hình, sản phẩm sách, tạp chí, đĩa nhạc, phim, ảnh;... hình thành hệ thống các sản phẩm như đồ lưu niệm gắn với nghề thủ công dân gian; sản phẩm y dược dân gian; nghệ thuật âm nhạc, ca múa dân gian nhằm giới thiệu kho tàng văn hóa đến du khách trong nước và quốc tế. Tổ chức các hội thảo, tọa đàm khoa học, xây dựng, mở rộng mạng lưới các câu lạc bộ, đội nghệ thuật truyền thống; tổ chức các hoạt động văn hóa - văn nghệ, giao lưu, thi sáng tác... nhằm làm rõ và quảng bá giá trị di sản văn hóa. Xây dựng chiến lược, kế hoạch xúc tiến, quảng bá điểm đến du lịch địa phương, chú trọng việc quảng bá các di sản văn hóa, sản phẩm du lịch thông qua công nghệ hiện đại như: Truyền thông qua các kênh review du lịch trên mạng xã hội (facebook, youtube), cổng thông tin du lịch thông minh; đẩy mạnh chuyển đổi số trong quảng cáo sản phẩm du lịch. Đẩy mạnh công tác chuyển đổi số trong quản lý nhà nước; đẩy mạnh cải cách thủ tục hành chính, cải thiện môi trường đầu tư, nâng cao năng lực cạnh tranh; tăng cường phối hợp, liên kết trong quản lý phát triển văn hóa, du lịch.

Thứ tư, phát huy vai trò của chủ thể văn hóa trong phát triển du lịch văn hóa. Cần khuyến khích, khơi dậy tiềm năng văn hóa, khả năng sáng tạo văn hóa và sức mạnh của cộng đồng dân cư trong bảo vệ không gian văn hóa, bảo đảm sự phát triển một cách bền vững, tránh làm tổn hại đến môi trường tự nhiên, môi trường sống. Kết hợp giữ “xây” và “chống” trong quá trình đẩy mạnh phong trào xây dựng đời sống văn hóa mới, chủ động phòng ngừa, ngăn chặn văn hóa ngoại lai hoặc phục hồi một cách máy móc văn hóa truyền thống. Thường xuyên chú trọng đào tạo nhân lực nòng cốt cho bảo tồn phát huy giá trị văn hóa, chú ý coi trọng các chính sách, chế độ khuyến khích đối với các nghệ nhân trao truyền di sản văn hóa, khuyến khích giới trẻ tiếp thu các di sản văn hóa dân tộc. Đa dạng các hình

thức đào tạo, đẩy mạnh xã hội hóa, khuyến khích doanh nghiệp tham gia đào tạo nhân lực du lịch; chú trọng đào tạo kỹ năng nghề và kỹ năng mềm cho lực lượng lao động trực tiếp phục vụ du lịch, đặc biệt là đội ngũ hướng dẫn viên, thuyết minh viên du lịch tại khu, điểm du lịch; tổ chức đào tạo, bồi dưỡng kiến thức, kỹ năng cho cộng đồng dân cư tham gia kinh doanh du lịch, góp phần quảng bá điểm đến, hình ảnh du lịch của địa phương.

Thứ năm, huy động vốn đầu tư, chú trọng ứng dụng khoa học và công nghệ vào khai thác di sản văn hóa trong phát triển du lịch. Đẩy mạnh công tác nghiên cứu, lập hồ sơ quy hoạch tổng thể xếp hạng và đầu tư tu bổ hệ thống di tích, danh thắng, sưu tầm tài liệu hiện vật; nâng cấp hệ thống phần mềm quản lý hiện vật, trang thông tin điện tử của bảo tàng tỉnh. Phối hợp với các bảo tàng, cơ quan nghiên cứu, tổ chức lễ hành du lịch xây dựng Bảo tàng tỉnh thành trung tâm nghiên cứu khoa học và điểm tham quan hấp dẫn. Phối hợp, liên kết với các chương trình, đề án, dự án đang triển khai của các ngành lĩnh vực khác để cùng phát triển như chương trình xây dựng nông thôn mới; chương trình “Mỗi xã, phường một sản phẩm”, gắn với du lịch văn hóa, lịch sử. Huy động mọi nguồn lực, trong đó ưu tiên nguồn vốn ngân sách đầu tư cơ sở hạ tầng du lịch; tăng cường huy động nguồn vốn xã hội hóa để bảo tồn, phát huy các di sản văn hóa và bảo vệ môi trường. Xây dựng cổng thông tin du lịch điện tử đáp ứng yêu cầu trong công tác quản lý nhà nước về du lịch, phục vụ hoạt động kinh doanh của các doanh nghiệp du lịch và đáp ứng kịp thời nhu cầu phục vụ khách du lịch; ứng dụng công nghệ thông tin phát triển kênh truyền thông mạng xã hội, chia sẻ thông tin và đánh giá về các di tích, các điểm đến du lịch. Hỗ trợ người dân tại các điểm du lịch cộng đồng, du lịch nông nghiệp ứng dụng công nghệ cao vào sản xuất và tổ chức trải nghiệm du lịch cho du khách.

6. Kết luận

Văn hóa là nguồn lực nội sinh quan trọng bảo đảm sự phát triển bền vững và bảo vệ vững chắc Tổ quốc. Tỉnh Vĩnh Phúc có nguồn tài nguyên du lịch nhân văn phong phú, đặc sắc, là tài sản vô giá của địa phương và cả nước. Trong những năm qua, được sự quan tâm lãnh đạo, chỉ đạo của cấp ủy, chính quyền, du lịch văn hóa đã có bước phát triển, nhiều sản phẩm du lịch đặc trưng mang sắc thái văn hóa địa phương đã được khai thác, vừa góp phần bảo tồn văn hóa truyền thống, vừa phát triển kinh tế - xã hội của địa phương. Trong điều kiện mới, cần thực hiện đồng bộ các giải pháp để nâng tầm và khai thác hiệu quả các giá trị văn hóa truyền thống đặc sắc phục vụ cho phát triển du lịch theo hướng bền vững.

Tài liệu tham khảo

- Ban Chấp hành Trung ương. (2017). *Phát triển du lịch trở thành ngành kinh tế mũi nhọn*. Nghị quyết số 08-NQ/TW của Bộ Chính trị. Hà Nội.
- Chung, T. N. (2009). Quản lý di sản văn hóa gắn với phát triển du lịch. *Tạp chí Văn hóa Nghệ thuật*, số 302, tr.31-33.
- Duy, N. Q. (2020). *Phát huy giá trị di sản văn hóa trong phát triển du lịch ở Quảng Ninh*. Luận án tiến sĩ Quản lý văn hóa, Viện Văn hóa Nghệ thuật Quốc gia Việt Nam.
- Hà, N. T. T. (2016). *Quản lý du lịch văn hóa và phát triển du lịch ở đô thị cổ Hội An, tỉnh Quảng Nam*. Luận án tiến sĩ Văn hóa học, Viện Văn hóa Nghệ thuật Quốc gia Việt Nam.
- Hạnh, L. H. (2006). *Di sản văn hóa truyền thống với vấn đề phát triển du lịch (trên cơ sở khảo sát địa bàn tỉnh Hưng Yên)*. Luận án tiến sĩ Văn hóa học, Viện Văn hóa Nghệ thuật quốc gia Việt Nam.
- Hoa, H. T. (2015). *Bảo tồn di sản văn hóa khu vực Tây Yên Tử gắn với phát triển du lịch*. Luận án tiến sĩ Văn hóa học, Viện Văn hóa Nghệ thuật Quốc gia Việt Nam.
- Hùng, N. P. (2013). *Nghiên cứu phát triển du lịch văn hóa vùng đồng bằng sông Hồng - Những vấn đề lý luận*. Đề tài khoa học trọng điểm nhóm A, Đại học Quốc gia Hà Nội.
- Mai, X. (2014). *Làng cổ truyền Vĩnh Phúc*. Hà Nội: Nxb. Văn hóa Thông tin.
- Nhất, N. T. T. (2014). *Khai thác hợp lý các di sản văn hóa thế giới nhằm phát triển du lịch miền Trung Việt Nam*. Luận án tiến sĩ Kinh tế, Đại học Đà Nẵng.
- Oanh, P. L., & Thanh, P. N. (2017). Bảo tồn, phát huy di sản văn hóa ở tỉnh Vĩnh Phúc trong bối cảnh hiện nay. *Tạp chí Văn hóa Nghệ thuật*, số 398(tháng 8), tr.96-101.
- Sáu, D. V. (2009). Du lịch lễ hội và lễ hội du lịch ở Việt Nam. *Tạp chí Du lịch Việt Nam*, số 4, tr.26-28.
- Thủ tướng Chính phủ. (2020). *Chiến lược phát triển du lịch Việt Nam đến năm 2030*. Quyết định số 147/QĐ-TTg ngày 22/01.
- Tỉnh ủy Vĩnh Phúc. (2011). *Phát triển dịch vụ, du lịch tỉnh Vĩnh Phúc giai đoạn 2011-2020*. Nghị Quyết số 01-NQ/TU.
- Tuấn, Đ. D. (2012). *Khai thác các giá trị văn hóa truyền thống phục vụ phát triển du lịch (Nghiên cứu trường hợp làng Mông Phụ, xã Đường Lâm, thị xã Sơn Tây, tỉnh Hà Tây)*. Luận án tiến sĩ Văn hóa, Học viện Khoa học Xã hội.
- Ủy ban nhân dân tỉnh Vĩnh Phúc. (2012). *Quy hoạch tổng thể phát triển kinh tế - xã hội tỉnh Vĩnh Phúc đến năm 2020 và tầm nhìn 2030*.

PHÁT HUY GIÁ TRỊ VĂN HÓA TRUYỀN THỐNG TRONG PHÁT TRIỂN DU LỊCH Ở TỈNH VĨNH PHÚC HIỆN NAY

Lê Thị Thúy Chinh

Trường Chính trị tỉnh Vĩnh Phúc

Email: thuychinh11183@gmail.com

Nhận bài: 25/4/2021; Phản biện: 09/5/2022; Tác giả sửa: 17/5/2022; Duyệt đăng: 30/5/2022; Phát hành: 21/6/2022

DOI: <https://doi.org/10.54163/0866-773X/674>

Vĩnh Phúc là tỉnh có truyền thống lịch sử và văn hóa lâu đời. Trong những năm qua, tỉnh đã quan tâm khai thác, phát huy kho tàng di sản văn hóa phong phú, đa dạng để phát triển du lịch, nhằm góp phần bảo tồn văn hóa truyền thống và phát triển kinh tế xã hội trên địa bàn. Bài viết tập trung làm rõ những giá trị văn hóa truyền thống, đánh giá khái quát kết quả và hạn chế của việc phát huy giá trị văn hóa truyền thống trong phát triển du lịch; từ đó, đề xuất giải pháp phát huy giá trị văn hóa truyền thống trong phát triển du lịch trên địa bàn tỉnh hiện nay.

Từ khóa: Giá trị văn hóa; Văn hóa truyền thống; Di sản văn hóa; Du lịch; Tỉnh Vĩnh Phúc.